

„listet igennem“ — for derefter senere at faa Søndre Landsret helt lagt over til Odense, da der nemlig vilde blive langt flere Sager i Fyn som den større Landsdel end i Sønderjylland. Her er imidlertid ikke Tale om at „liste“ noget igennem. Denne Sag har været offentligt paa Tale længe, og her foreligger et Forslag til offentlig Forhandling; her er ikke Tale om at „liste“ noget igennem; hvis dette Forslag vedtages, kan der ikke ske noget i Fremtiden uden Rigsdagens Samtykke. Den Plan, det ærede Medlem Hr. Pürschel tillægger os fynske Rigsdagsmænd, at vi lumskelig og snedigt gemmer paa Tanker om til syvende og sidst at faa Landsretten lagt over til Fyn, foreligger slet ikke, og den kan ikke komme til at foreligge, uden at der vedtages en ny Lovbestemmelse i saa Henseende. Jeg maa derfor protestere imod det ærede Medlems Udtalelse om, at vi vil „liste“ denne Sag igennem.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var saa ivrig i at faa tilvejebragt en Stemning imod den her foreslaaede Ordning, at han gentagne Gange appellerede til det ærede Medlem fra Sønderjylland Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), idet han søgte at skræmme Sønderjyderne fra at gaa med til denne Ordning ved at fortælle, at de kunde risikere, at det hele gled bort under Fødderne paa dem, og at det blev Fynboerne, der blev de egentlige Indehavere af Søndre Landsret. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) er jo en gammel Politiker og har hørt saa mange Historier om Spøgelse, at jeg ikke tror, dette virker paa ham, ligesom jeg heller ikke tror, at det ærede Medlem Hr. Pürschel vil have nogen Fornøjelse af at appellere til ham. Derimod maatte det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) tillige med de andre sønderjydske Rigsdagsmænd snarere være bange for, at Søndre Landsret helt forsvandt, thi den sidste ærede Taler vilde kun bevare den af Pietetshensyn. Vi vil imidlertid ikke forhindre Søndre Landsret i fortsat at bestaa, vi vil kun give den et større Omraade derved, at Fyns Stift med sine tre Amter lægges ind under den.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel malede Fremtiden saaledes, som han gjorde, formodentlig for at skræmme ogsaa de nørrejydske Rigsdagsmænd fra at gaa med til dette Forslag, idet han skildrede Udsigterne for Fremtiden saaledes, som om man til syvende og sidst vilde komme til det Resultat, at der kun bør være to Landsretter her i Danmark, en østre og en vestre Landsret, idet tre var for mange. Og saa sagde det ærede Medlem: naar det Spørgsmaal bliver

brændende, dukker ogsaa Spørgsmaalet op om, hvor Vestre Landsret skal have sit Sæde, og det ærede Medlem føjede til, at Aarhus er jo den næststørste By i Danmark, og man kan da være overbevist om, at der fra den Side vil blive rejst Krav om, at Vestre Landsret skal flyttes fra Viborg til Aarhus. Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde sig saaledes Umage for først at skræmme de sønderjydske Rigsdagsmænd fra at lade Søndre Landsret smelte sammen med Fyns Stift og forsøgte derefter at skræmme en Del af Nordjyderne fra at gaa med til denne Ordning, da de kunde risikere — i Fremtiden — en Flytning af Landsretten fra Viborg til Aarhus.

Jeg tror, det ærede Medlem skulde spare sig alle disse fantastiske Forestillinger om Fremtiden, og navnlig skulde det ærede Medlem vænne sig af med at tale om vore Tanker, at ville være Tankelæser overfor sine Kolleger her i Rigsdagen. Man har hidtil sagt, at Tanker var toldfri, men det ærede Medlem synes at være en saa ivrig Tolder, at kunde han med de Tanker, han her har tillagt os, indvinde en Fordel for sit Standpunkt, ja, saa var det paa en Maade at tage Told ogsaa af Tanker. Men dette er en ny Skik, som jeg vil protestere imod.

Naar vi fynske Rigsdagsmænd i sin Tid beredvilligt stemte for at lægge en Landsret i de sønderjydske Landsdele, var det ikke ene og alene for at vise vore sønderjydske Landsmænd, der nu var kommet tilbage til deres gamle Fædreland, en Venlighed eller Opmærksomhed, det var nærmest, fordi Sønderjyderne hidtil havde levet under saa særegne Forhold, juridisk, familieretligt og paa mange andre Omraader, at det vilde være nødvendigt, at Medlemmerne af den sønderjydske Landsret havde særligt Kendskab til disse Forhold, og at Sønderjyderne havde den Betyggelse, at deres Retssager blev varetaget af Mænd, der fuldt var sig den daværende Tilstand i de sønderjydske Landsdele bevidst. Naar derfor nu vi fra fynsk Side vil anbefale Tinget at vedtage Ministerens Forslag og slaa de sønderjydske Landsdele og Fyns Stift sammen under Søndre Landsret, saa gør vi det i fuld Tillid til, at denne Tilstand skal være varig, og vi gør det ikke med nogen som helst Bagtanke. Jeg haaber heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har vundet mange Proselytter paa den Tale, han holdt i Gaar. Jeg skulde dog ikke tro, at hans nære Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der nu er blevet fynsk Rigsdagsmand, gaar paa